

slutninger skulde gøre for at forhindre Verdenskrigen i at udbrude, og da det mislykkedes for dem, da de ikke havde Kræfter og Evner dertil, nu vel, saa har de handlet i fuld Overensstemmelse med, hvad Bebel for mange Aar siden udtalte, at hvis Tyskland nogen Sinde blev angrebet af det despotiske Rusland, kunde man stole paa Arbejderne. Det forekommer mig, at der ikke er Grund til Overraskelse over de tyske Socialdemokraters Stilling, og det ærede Medlem og hans Meningsfæller kan spare sig alle disse Hentydninger baade her i Rigsdagen og ude omkring paa Møder, thi hvad der er sket i det tyske Socialdemokrati, kan ikke genere mig og det Parti, jeg tilhører. Hvorfor taler man for Resten altid om de tyske Socialdemokrater? Hvorfor taler man aldrig om de andre Landes Socialdemokrater, om de franske, de engelske, de russiske og de belgiske Socialdemokrater? Det er altid de tyske Socialdemokrater, der henvises til fra den Side.

I øvrigt gør det mig ondt, at det ærede Medlem fra Kolding stadig lusker udenom det lille Spørgsmaal, som er Stridens Kærne mellem os to. Jeg hævder, at Hr. Fenger ikke ved de Løjligheder, jeg omtalte, møder som Privatmand, men som Kirkens Repræsentant, og jeg spurgte sidst det ærede Medlem, om han ikke misbilligede, at Kirken officielt mødte frem og velsignede Vaabnene — i dette Tilfælde Krigsskibene og ikke „Dampskibene“, som det ærede Medlem paa en mærkelig Maade udtrykte sig —, velsignede de Vaaben, der er bestemte til at slaa Mennesker ihjel og bringe Ødelæggelser i Verden. Jeg synes, at det ærede Medlem som Præst og som Kristen kunde være enig med mig om, at det er noget, der ikke er paa sin Plads i vor Tid, og at det er anstødeligt at se Hr. Fenger møde frem ved saadanne Løjligheder. Men jeg forstaar jo det af det hele, at det vil det ærede Medlem ikke misbillige. Han stiller sig paa en Maade Side om Side med de muhamedanske Scheiker, som breder Profetens grønne Kappe ud og proklamerer den hellige Krig. Hvad der sker, kan, mener det ærede Medlem, godt paa en anden Maade ske herhjemme. Der er alt-

saa ikke noget at stille op med det ærede Medlem i saa Henseende.

Anden Viceformand (*Alfred Christensen*): Jeg henstiller til fremtidige Talere ikke at komme for dybt ind paa de internationale Sider af denne Sag ved Sammenligninger mellem forskellige Landes Forhold. Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Laursen: Jeg skal kun sige til det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), at han gjorde sig nu skyldig i det samme som før, idet han sagde, at Kirken mødte frem ved den paagældende Løjlighed. Det er ikke Tilfældet. I det Tilfælde var det Provst Fenger, der mødte frem, ikke Kirken som saadan.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Klaus Berntsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den foregaaende paa Dagsordenen opførte Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 124 af 8. Juni 1912 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5025).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Rasmus Hansen*): Det Forslag til Lov om